

متن پرسش

با سلام و عرض ادب: ۱. فلسفه و حکمت خلقت انسان چیست؟ چرا خداوند انسان رو بدین شکل خلق کرد که باید همراه با رنج باشد زندگی انسان؟ آیا خدا نمی‌توانست نهایت درجه ای که برای هر انسانی از طریق سیر و سلوک میسر هستش را به تمام انسان ها بدهد؟ پس حکمت و دلیل اینکه چنین نکرد چیست؟ اگر نهایت درجه قرب به خدا را تصور کنیم که عده محدودی به این درجه رسیده اند، چه اشکالی داشت که به تمامی انسان ها از همان ابتدای خلقت این درجه قرب داده می شد؟ چرا حتما باید از مسیری سخت و از راه عالم ماده این راه طی شود؟ ۲. در مقام تمثیل انگار ما را جبرا وارد یک چاه کردند که عالم ماده است و از چاه طنابی آویزان کرده اند و گفته اند می‌توانی با اراده خودت انتخاب کنی که در چاه بمانی و هلاک شوی یا طناب را بگیری بالا بیای و نجات پیدا کنی و این طناب همان ملتزم شدن به دین و واجبات و محرمات است؛ اما سوال اصلی اینجاست که آیا واقعا ما را جبرا وارد چاه کرده اند؟ اگر جبرا نیست با استناد به چه منبعی می توان گفت که جبرا نبوده است؟
پیشاپیش ممنون بابت پاسخگویی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید که در رابطه با این موضوعات، مباحث مهمی توسط اساتید محترم مطرح شده است از جمله کتاب «عدل الهی» که مرحوم شهید مطهری تألیف نموده‌اند. پیشنهاد می‌شود به کتاب «آشتی با خدا» که روی سایت هست، رجوع فرمایید. موفق باشید